

URADNI LIST

LJUDSKE REPUBLIKE SLOVENIJE

Letnik III.

V Ljubljani dne 8. maja 1946

Številka 34.

VSEBINA:

135. Uredba o ustanovitvi Geološkega zavoda za Slovenijo.
136. Pravilnik o povračilu stroškov za službena potovanja in
selitve uslužbencem ljudske oblasti in državne uprave LRS.

137. Odločba o dnevnicah članom davčnih komisij.

Uredbe, navodila, odredbe in odločbe vlade Ljudske republike Slovenije

135.

Uredba vlade Ljudske republike Slovenije o ustanovitvi Geološkega zavoda za Slovenijo

1. člen

Ustanovi se Geološki zavod za Slovenijo s sedežem v Ljubljani.

Geološki zavod je samostojna državna ustanova in je podrejen neposredno ministru za industrijo in rudarstvo; vzdržuje ga ministrstvo za industrijo in rudarstvo iz posebne proračunske postavke.

2. člen

Naloge Geološkega zavoda za Slovenijo so:

a) da preiskuje vsestransko sistematsko in s sodobnimi znanstvenimi metodami površinske in globlje dele zemlje v prvi vrsti glede na potrebe rudarstva, poljedelstva, gozdarstva in drugih gospodarskih panog ter hidrografske razmere in termalne ter mineralne vrelce;

b) da izdeluje in izdaja pregled ter detajlne geološke in agrogeološke (pedološke) karte vse Slovenije in njenih delov s posebnim ozirom na gospodarske potrebe;

c) da na zahtevo državnih oblasti in ustanov ter zasebnih podjetij daje nasvete in strokovna mnenja v vseh zadevah, ki so v zvezi z nalogami zavoda;

č) da izdaja poročila o delovanju zavoda in objavlja v svojih publikacijah izsledke in ugotovitve svojih članov in sodelavcev;

d) da zbira dokazno gradivo (kamenine, fosile, rude itd.) v svojem geološkem muzeju, ki je dostopen tudi strokovni javnosti;

e) da opravlja nadaljnje naloge, ki mu jih poveri ministrstvo za industrijo in rudarstvo.

3. člen

Osebe Geološkega zavoda sestoji iz ravnatelja ter strokovnega in pomožnega osebja. Imenuje ga minister za industrijo in rudarstvo.

4. člen

Ravnatelj mora imeti fakultetno izobrazbo iz geološke stroke. On razdeljuje delo strokovnemu osebju in je odgovoren za vse delo zavoda.

5. člen

Strokovne moči so geologi, agrogeologi (pedologi), rudarski geologi, hidrologi, kemiki in asistenti.

Za geologe se postavljajo diplomirani absolventi visokih šol, ki so imeli geologijo in paleontologijo za glavni izpitni predmet.

Za agrogeologe (pedologe) se postavljajo diplomirani absolventi visokih šol, ki so imeli pedologijo za glavni izpitni predmet.

Za rudarske geologe se postavljajo diplomirani absolventi visokih šol, ki so imeli poleg geologije tudi mineralogijo in petrografijo za glavni izpitni predmet.

Za hidrologe se postavljajo diplomirani absolventi visokih šol, ki so imeli hidrologijo za glavni izpitni predmet.

Za kemike se postavljajo absolventi visokih šol, diplomirani iz kemije.

Asistenti (geološki pripravniki) morajo biti diplomirani filozofi-geologi ali diplomirani absolventi visokih šol, oddelkov za rudarstvo, kemijo ali agronomijo.

6. člen

Pomožno osebje so pisarniške moči, kartografi, preparatorji, laboranti in služitelji.

Pisarniško delo opravlja tajnik, po potrebi so mu dodeljene še druge pomožne moči.

Kartograf naj bo po možnosti absolvent srednje ali strokovne šole, ki je spreten v risanju kart.

Preparatorji in laboranti naj bodo, ako ni geološkili preparatorjev in laborantov z večletno prakso, iz vrst dobrih, kvalificiranih delavcev iz delovodske šole.

7. člen

Ravnatelj Geološkega zavoda sklicuje konference, ki se jih udeležijo poleg strokovnega osebja predstojnik Geološko-paleontološkega instituta na univerzi, predstojnik univerzitetnega instituta za mineralogijo, petrografijo in nauka o slojiščih ter predstojnik univerzitetnega instituta za rudarsko geologijo.

Na teh konferencah se določajo smernice za delo na terenu, podaja obračun o delu v preteklem letu in razpravlja o potrebi kreditov.

8. člen

Natančnejše odredbe o ustroju in poslovanju zavoda in zavodovega muzeja predpiše minister za industrijo in rudarstvo.

9. člen

Ta uredba velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«.

Ljubljana dne 7. maja 1946.

Minister za industrijo
in rudarstvo:
Franc Leskošek s. r.

Podpredsednik vlade
Ljudske republike Slovenije:
Dr. Marijan Breclj s. r.

Pravilniki, navodila, odredbe in odločbe ministrstev vlade Ljudske republike Slovenije

136.

Na podlagi pooblastila iz 44. člena pravilnika o povračilu stroškov za službena potovanja in selitve zveznim uslužbencem, uslužbencem zveznih prometnih in ostalih samostojnih ustanov (Ur. list DFJ št. 36/328 od 29. maja 1945), predpisujem v soglasju z zveznim ministrstvom za finance

pravilnik

o povračilu stroškov za službena potovanja in selitve uslužbencem ljudske oblasti in državne uprave LRS

1.

POVRAČILO STROŠKOV ZA SLUŽBENA POTOVANJA

1. Splošne določbe

1. člen

Republičnemu uslužbencu, ki potuje po službenem nalogu dalj ko 3 km od svojega službenega kraja, pritičeta dnevnic in povračilo drugih stroškov po določbah tega pravilnika.

2. člen

Republični uslužbenci po tem pravilniku so uradniki, uradniški pripravniki, zvaničniki, služitelji, pogodbeni in honorarni uradniki, dnevničarji, dninarji in delavci v službi vlade LRS in drugih nižjestopnih organov ljudske oblasti in državne uprave v LRS.

Za delavce in nameščence drž. podjetij ta pravilnik ne velja.

3. člen

1. Za službeni kraj se šteje gradbeni okoliš kraja, kjer je uslužbenec postavljen ali dodeljen na službovanje.

2. V krajih, kjer sta ožji in širši gradbeni okoliš, je štetj za službeni kraj samo ožji gradbeni okoliš.

3. Če nastane spor o mejah gradbenega okoliša, odloči pristojno gradbeno oblastvo.

4. Če stanuje uslužbenec zunaj gradbenega okoliša svojega službenega kraja, pa gre po službenem poslu v kraj, kjer stanuje, nima pravice do povračila stroškov po tem pravilniku.

4. člen

1. Službeno potovanje se sme odrediti samo, če bi se službeni posel ne mogel drugače opraviti.

2. O potrebi službenega potovanja odloči pristojni naredbodajalec.

3. V nalogu za službeno potovanje mora biti navedeno trajanje in način potovanja ter namen in smer, če ni potovanje zaupne narave.

5. člen

Službeno potovanje se mora opraviti tako, da je za državno blagajno najcenejše. Dražji način potovanja se sme odobriti samo, če je promet prekinjen, kar se mora dokazati s potrdilom pristojnega republičnega oz. krajevnega oblastva, ali če je to v korist službenega posla, kar vsakikrat oceni in o tem odloči pristojni naredbodajalec.

6. člen

Pri službenem potovanju se morajo uporabljati direktne prometne zveze. Kjer so take zveze, se za vsako prekinitvev potovanja zaradi odmora ali prenočevanja dnevnic sorazmerno zniža.

2. Dnevnice

7. člen

1. Za čas službenega potovanja v mejah LRS gre tale dnevnic:

Zap. št.	Vrsta uslužbencov	dinarjev
1	Uslužbenci od I. do IV/2 položajne skupine	120.—
2	Uslužbenci od V. do VIII. položajne skupine in pripravniki VIII. položajne skupine	100.—
3	Uslužbenci od IX. do X. položajne skupine in pripravniki IX. položajne skupine	80.—
4	Pripravniki X. položajne skupine, zvaničniki, služitelji, dnevničarji, dninarji in delavci	70.—

2. Dnevnic se izplačuje po 1. odstavku tega člena za potovanja v kraje in območja, ki so razvrščeni v prvi draginjski razred.

3. Če se opravlja službeni posel v kraju ali območju, ki je razvrščeno v drugi draginjski razred, se dnevnic zniža za 10 odstotkov.

4. Če se opravlja službeni posel v krajih ali v območjih, razvrščenih v različne draginjske razrede, gre pravica do dnevnice po draginjskem razredu tistega kraja ali območja, kjer se je posel dejansko opravil.

5. Po 30 dneh bivanja v istem kraju, se zniža dnevnic za 20%. Odhod zaradi izvršitve službenega posla izven kraja, kamor je bil uslužbenec poslan, ne prekinja tega roka, če se uslužbenec vrne v ta kraj.

6. Po 5. odstavku tega člena se zniža dnevnic tudi uslužbencem, ki opravljajo terensko delo zunaj službenega kraja, čeprav hodijo iz kraja v kraj. Katero delo se šteje za terensko, se določi s posebnimi predpisi.

7. Uslužbencu, ki se v predpisanem delovnem času brez službene potrebe oddalji iz kraja zaposlitve, ne gre dnevnic za ta dan.

Uslužbencu, ki med službenim potovanjem tako oboli, da ne more opravljati službe, pa se zaradi bolezni tudi ne more vrniti v svoj službeni kraj, gre dnevnic, dokler bolezen traja. Če se zdravi brezplačno v javni bolnišnici, mu dnevnic ne gre. Da ne more opravljati službe in se vrniti v službeni kraj zaradi bolezni, dokaže s potrdilom zdravnika, ki je v javni službi.

8. člen

1. Čas za dnevnic se računa od dneva odhoda do dneva povratka.

Za dan odhoda in dan povratka pripada po pol dnevnice. Za ostali čas trajanja potovanja pripada za vsak dan cela dnevnic.